

РЕШЕНИЕ

№ 7345

гр. София, 17.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 09.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **10654** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. К., гражданин на Ислямска Република И. срещу Решение № УПВР-183/29.09.2020 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ, молбата ѝ за международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна, в рамките на ускорена процедура в производството по общия ред.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон. Инвокирани са доводи, затова че административният орган не е изяснил фактическата обстановка в конкретния случай и не е направил задълбочен анализ на заявените обстоятелства. Изложената от жалбоподателя бежанска история е последователна и непротиворечива. Според оспорващия, административният орган е провел една формална процедура без да изясни фактите и без да даде възможност за представяне на доказателства относно причините, поради които К. е напуснал А.. Същите са свързани с общата обстановка в страната и обстоятелството, че оспорващият може да бъде подложен на нечовешко и унижително отношение и наказание. Твърди се, че в решението изобщо не са изложени мотиви относно явната неоснователност на молбата за закрила. Не е обсъдена и актуалната информация в страната на произход.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се

явява лично и с адвокат И., който поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Ч. оспорва жалбата.

Участвалият в производството по делото представител на СГП, намира жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

С молба вх. № УП 6342/15.09.2020 г. до Държавната агенция за бежанците, подадена, А. Х. е поискал да му бъде предоставена международна закрила.

Производството е образувано с регистрирането му с регистрационен лист рег. № УП 6310/08.09.2020 г. и е проведено в Регистрационно-приемателен център – [населено място].

На 15.09.2020 г. с А. К. е проведено интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол от същата дата. Оспорващия твърди, че е напуснал И. преди около година и два месеца легално и се е установил в Турция, откъдето трафиканти го прехвърлили в България, където е бил заловен. Същият посочва, че целта му била да продължи към Англия, където може да живее спокойно. В страната си на произход, оспорващият сочи, че е имал проблеми, заради кюрдската си етническа принадлежност. На кюрдите не им било позволено да работят и властите ги нямали за абсолютно нищо. Освен това той участвал в протести преди две години и тайните служби го били заснели и било възможно да го търсят. Не сочи да е имал проблеми заради своите религия, раса, етническа или политическа принадлежност. Твърди, че в И. са останали неговите родители, съпруга и двете им дъщери. Не са му връчвани призовки за разпит, а само някакви хора са го търсили в къщи.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Интервюиращият орган при Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал оспореното решение, прилагайки ускорена процедура по общия ред на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1 от ЗУБ.

Като доказателства по делото е приета справка № МД-475/02.09.2020 г. и № МД-582/27.10.2020 г. относно състоянието на сигурността в А..

Пред съда кандидатът за международна закрила изложи непосредствено бежанската си история.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при Министерския Съвет е било съобщено на А. К. лично и в присъствието на преводач, видно от положения подпис на 13.10.2020 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 16.10.2020 г. (вх. 32437), т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 1 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално

допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е преценил, същата е явно неоснователна, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от същия закон.

Визираните норми гласят, че молбата на чужденец за предоставяне на международна закрила се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът: 1. се позовава на основания извън предмета на този закон и 2. не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е правилно и законосъобразно.

Целта на ускорената процедура е максимално бързо произнасяне (в 10-дневен срок) по молбата за предоставяне на международна закрила в случай, че са налице някои от изброените в чл. 13 от ЗУБ предпоставки и че кандидатът е представил пред интервюиращия орган всички документи и доказателства, с които е разполагал в подкрепа на бежанската си история.

Според константната практика по подобни казуси молбите на гражданите на И. за предоставяне на закрила следва да бъдат разглеждани на индивидуален принцип. Като лица в потенциален риск се определят такива, свързани с опозиционни групи, представители на религиозни и етнически малцинства, които не изповядват исляма в шиитския му вариант, активисти за правата на човека, журналисти, направили публикации срещу режима и т.н.

В разглеждания казус А. К. не е представил никакви документи и не е посочил, че ще разполага с такива.

Според дадените пред съда обяснения, оспорващият посочи, че преди да напусне И. е живял в западната част на А. в [населено място] – частта, която се намира в И.. Продавал е алкохол. Тъй като кюрдите нямат нищо и са принудени да се занимават с нелегална търговия. Заради продажбата на алкохол е бил в Затвора за шест месеца, преди 17 години. Напуснал И., защото в противен случай е щял да лежи в Затвора, заради участие в стачка, където бил сниман от представители на армията. Родителите на съпругата му бяха видели снимката и му казали, че трябва да избяга. От 17 години оспорващият мечтае да живее в Европа. След напускането на И. не знае властите да са го търсили, но родителите на жена ми му казали: „В. се ще решим твоя проблем с парите“.

Съдът, в настоящият му състав не може да се съгласи, че ако се завърне в И., животът му ще бъде поставен в опасност. При проведеното интервю, не са ангажирани сигурни доказателства в тази насока. Жалбоподателят сочи, че е имал проблеми с официалните власти, но не представя никакви доказателства за това. Бежанската му история съдържа противоречиви и нелогични елементи. Не може да се приеме, че ако преди две години А. К. е участвал в демонстрации, неодобрявани от властите, той е щял да бъде оставен на мира в продължение на десет месеца – по време на интервюто оспорващият сочи, че е напуснал страната преди година и два месеца. Пред интервюиращият орган К. е посочил, че някакви хора са идвали в къщи да го търсят, докато пред съда заяви, че не знае някой да го е търсил. Няма данни, да е бил арестуван или заплашван във връзка с изразяването на политическа позиция или заради участието в неразрешение протести или стачки. Не е имал проблеми и заради своята раса, религия или политически възгледи. Оспорващият не твърди да е бил

преследван, заради своята етническа принадлежност, независимо, че сочи, че кюрдите нямат права в И.. Единствената причина за напускането на страната му на произход са това, че мечтае да живее в Европа и желае да достигне Англия, където да живее спокойно.

От описаната по-горе справка е видно, че обстановката в И. в момента е относително спокойна. Макар да има множество данни за потъпкване на човешките права, изтезания, произволни арести и предрешени съдебни процеси е необходимо да се прецени, дали е налице реален риска, кандидатът за предоставяне на международна закрила може да бъде изложен на истинска опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Както беше посочено по-горе, в случая не съществуват сигурни данни, че К. е заплашен от някое от посочените тежки посегателства. Срещу него не е имало разследване, нито съдебен процес, завършил с осъдителна присъда. Самият факт, че е напуснал страната легално и родителите на жена му са му казали, че ако се върне, ще оправят нещата с пари, говори за това, че дори да е имал някакви проблеми с властите, те не са били от естество, което да позволи да се приеме, че същият отговаря на критериите за предоставяне на международна закрила. От друга страна обстановката в страната, в никой случай не може да се дефинира като въоръжен международен или вътрешен конфликт, водещ до безогледно насилие, представляващо тежка заплахата срещу живота или личността на гражданите.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че правилно и в съответствие с посочените норми интервюиращият орган е разгледал молбата на А. К. за предоставяне на бежански и хуманитарен статут при условие на ускорена процедура и законосъобразно я е отхвърлил като явно неоснователна. Настоящият съдебен състав не намира, че правата и интересите на търсещият закрила биха били защитени по-добре в рамките на производство по общия ред. В случая му е дадена възможност да изложи бежанската си история, приети и обсъдени са събраните доказателства и са взети предвид данните от сигурни общодостъпни източници на информация.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ А. К., гражданин на Ислямска Република И. срещу Решение № УПВР-183/29.09.2020 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ.

Решението е постановено в срока по чл. 85, ал. 1 от ЗУБ и е окончателно.